

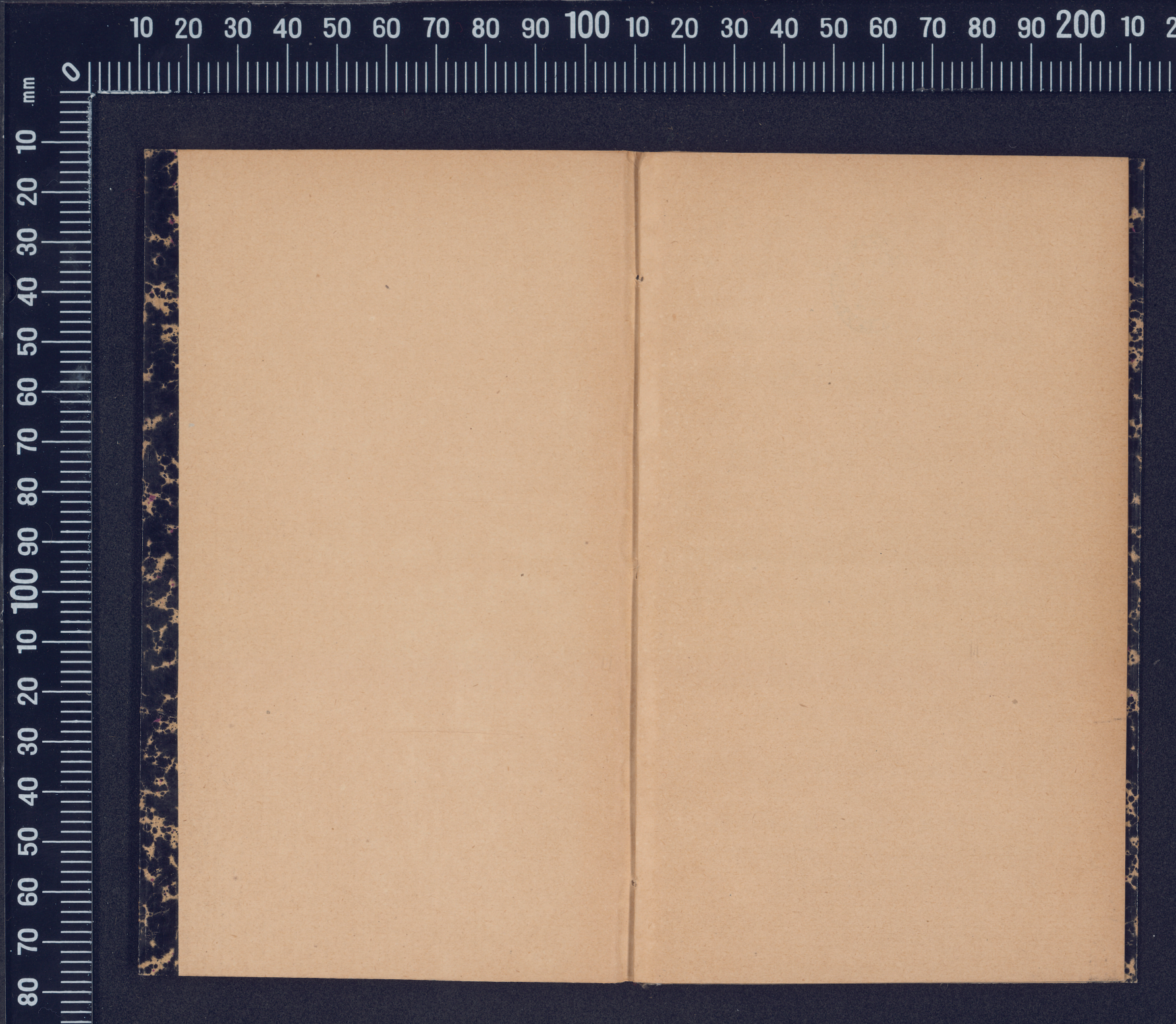
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

En nye Viisn De for-
underlige Spaadom af
Markin Zadeck.

✓ box 31: 926

[Tr. hjem] 1771.

En
Nye Biise

om

Den forunderlige og mærkelige

Spaadom

af

Martin Sadeck,

En Svizzer ved Solothurn, som i
sit Alders 106 Aar, før hans Død den
20de Decembr. og efter hans Død den
22de Decembr. 1769. i Rærværelse af
sine Venner har spaaet og sagt.

Rimbuis forfattet efter den af det Tydske
Sprog oversatte Historie,

Under den Melodie,

See, hvor det paa Dagen lider, &c.

Eller:

Stille alle Verdens Ranter, &c.

Trykt Aar 1771.

L. H. H. H.

V. box 31:926

Læser! her, jeg vil fortælle Zadecks Spaadom her for dig; Men du maa dog sees ubølle, Om den er paasidelig. Jeg Historien dig viiser, Som den Lyset skuet har (1), Og dens Indhold dig anpriser, Da den er særdeles rar.

2. Martin Zadeck, høn af Alder, (2) Paa sit Livs sit ste Dag, Sine Venner sammenkalder, Og med Hierrens Velbehag Dem en Spaadom aabenbarer Om hvad, som herefter skeer; Beer, de ingen Møye sparer, At den samme Lyset seer.

Zadecks Spaadom.

3. Giv agt Venner! jeg vil sige Om det som herefter skeer: I skal skue sole Krige, Som tiltager meer og meer. Første fem Aar, som forløber Bliir saa næreløs en Tid, At enhver sin Mangel rober, Hav og Veirigt blir ublid.

4. Men naar fem Aar er til Ende, Kommer Handelen i Floer; Da man og for sandt vil kende Det, som ellers mange troer: At vor Jord den flux omlober, Men at Solen stille staaer; Man a Veirets Smukhed prøver Og de allerbeste Aar.

5. In-

(1) Den er oversat af Tydsk og trykt 1770. den kan ogsaa saacs tilkiøbs her i Bogtrykkeriet.

(2) 106 Aar gammel, boende ved Solothurn i Svidserland; Han har boet siden 1739. i Alpebjergene, vet som en Eremit, og ernæret sig af Urter og Rodder.

5. Inden ti Aar Verden vinder Da en ny Anseelse; I vort Seculo man finder Glæde, Fred, Fornøelse (3). Gulders Glands og Rigdom; Sager, Man da lidt kun agter paa, Men Guds Godhed Folk indtager, Og Guds Ord vil Fremgang faae.

6. I Europa Guds Navn bliver Hertiggjort, og Eenighed Der hinanden Haanden giver, Og man lever da i Fred. — Tyrken taber af sin Vælde I Africa og Asien; Constantinopel (4) maae undgiæde, Uden Sværdslag tages ind.

7. Hunger, Tvedragt, Pest og Jammer Har Torkits Pragt omvendt; Hovedstaden man annammer, Førend næste Aar blir endt. Torken af Europa jages, Til Marocco flygter hen (5). Af Beretier indtages Graefenland da flux igjen.

8. Polen derpaa ogsaa nyder Ganske nye Anseelse; Mange Tydsk sig der fryder — Edle Dantzig! hvad mon skee? Du blir stor, ja stor af Vælde, Al Europa roser dig; Du for værdig var af Vælde, Og har en udøvet Svig.

9. O I Torker! I maa vige Belgrad, heel Ungaren; Ebers Frygt er uden Lige, I ej blomstrer mere; men Ebers Moscheer blir øde, Ebers Alco-

(3) Dette skal ske inden det 1800de Aars Begyndelse.

(4) Den Tyrkiske Keysers Mustapha 3. Residens Stad

(5) Førend 1771. Aars Udgang skal Torkerne tabe alle sine Lande i Europa, og retirere sig til sig, Fek og Marocco.

Alcoran blir fiendt; I af Ungarn blir udvødde,
Dg al eders Magt blir endt.

10. Mahomet, som for mon brakte. Har da
endt sit Regement, Ja hans Been ble gjort til
Aske, Dg hans Tress-Tempel brændt. — Liljen
sine Greene strækker Over al Italien, Ja den
Kirke Staten svækker; Tanker! seer! jeg tier; men

11. Nogle Spankes Parti tager, Nogle til
de Franske gaar; Geistlig Orden man forjager,
Som har staaet i mange Aar. — Overig nye
Guld-Gruber finder, Dg det meget mægig blir,
Staten største Lykke vinder, Tager til i Prag og Zuur.

12. Danmark vil end større blive (*); Africa
og Asien, Hedninger sig undergive Danskes Magt
og blir omvendt, Dg Guds Ord skal der florere,
Ja fra Morgenlandene Skal tre Magters Toder
være, Som da Africa vil see.

13. Ja, de Africa indtager, Dg det lægger
under sig, Hedendommen de forjager Dg i alt er
lykkelig. — Kom, o ney! jo! viid dog dette: Frans-
ke vil indtage dig; Liljen vil dog Rod en sætte,
Men maae snart lig give sig.

14. Skiebnen derpaa Endstland byder En
forønsket yndig Fred. Rusland, Overrig, Dan-
mark nyder Rigdom og Lyksalighed; Man oriens-
talle Tager Finde skal i disse Land; Skatter, de
fra Torken tager, Sætter dem i herlig Stand.

15.

*) Først i Aaret 1772. har Kongen af Danmark paa
Et Croix i Bstindien fundet en riig Guld-Mine,
foruden adskillige andre mindre Guld-Aarer.

15. Benedig vil da og blive Overmaade lyk-
kelig, Ja dens Magt saa høyt vil stige, Den en for
har været sig; Tartarerne gaar da under, Pest
og Hunger qvæler dem, Mod sig selv som glubbe
Hunder De heel grusom fare frem.

16. Candia et Kongerige Benedig igjen da
saar, Torkens Guld til den maa vige, Ja dens
Magt slet undergaaer. Men i Svidserland da
trives Alting i den største Flor, Men fra Africa
da skrives, At der Jordskiælv alt omsnoer.

17. Ja, at Stæder gaar til Grunde Af Bands-
floder og Jordskiælv. Man i Persien da funde, Ja
at Store-Mogul selv, Samt al Mohrland vil an-
tage Herrens sande Dyrkelse, Alle Afguderer fore-
jage, Tiene vil den Høieste.

18. En Europæisk Konge bringer Asien da
under sig; Alting vel for ham gelinger, Han i alt
er lykkelig. Mahomet maa gaar til Grunde, Ly-
set gaar af Mørket frem, Himlens Forsyn vil
forunde Natens Mørk blir Dag hos dem.

19. See, Jerusalem indtages! Christne
der sit Sæde faae, Saracenerne forjages; Da
man og vil stræbe paa, At man kan en Brynd op-
grave, Hvor en tyrkisk Mosche staaer, Der skal
Skiebnen det saa lave En sort Steen man skue
faaer.

20. Menneft-Magten kan dog ikke Udaf Ste-
det rolke den; Man med Krud maa den bortstif

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

